

Підсумовуючи вищесказане можна зробити висновок, що ринок страхування в Україні на даний момент перебуває на етапі розвитку, однак гальмується відсутністю єдиної державної стратегії щодо розвитку, нестабільністю економічної ситуації в державі, низьким рівнем доходів населення.

Список використаних джерел:

1. Диба В.А. Сучасний стан та перспективи розвитку страхових компаній в Україні. *Економіка та держава*. 2016. № 11. С. 80-83.
2. Золотарьова О.В. Ключові тенденції та пріоритети розвитку ринку страхових послуг в Україні. *Економіка і суспільство*. 017. № 11. С. 413-420.
3. Малікова І.П. Оцінка концентрації страхового ринку України, її зв'язок з процесами монополізації та конкуренції. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2017. Вип. 23. Частина 3. С. 76-79.
4. Рейтинг страхових компаній України. URL: <https://forinsurer.com/ratings/nonlife>

Косміна А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЗБЕРЕЖЕННЯ СТІЙКОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА У МІНЛИВИХ УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ

В сучасних нестабільних та мінливих умовах зовнішнього середовища, проблеми забезпечення економічної стійкості, адаптивності та функціонування підприємства набувають першочергового значення. Наявність колосальних потенційних і реальних загроз економічній безпеці, пандемія COVID-19 та повномасштабна війна, суттєво ускладнили середовище діяльності підприємств, можливості виходу на стратегічну траєкторію розвитку. Виникла необхідність не тільки вирішувати питання підвищення попиту, розширення бази клієнтів, вдосконалення цінової політики, а також критичної оцінки стратегій, можливостей забезпечувати економічну стійкість впродовж тривалого періоду, незважаючи на мінливі та нестабільні умови функціонування.

Є кілька факторів, які сприяють економічній стабільності підприємства. Одним з критичних факторів є фінансове управління організацією, включаючи ефективне бюджетування та прогнозування, а також розумне управління заборгованістю.

Фінансова стійкість підприємства може бути визначена показниками: коефіцієнт фінансової залежності; коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів; коефіцієнт забезпеченості оборотних активів; маневреності власних коштів.

Іншим ключовим фактором економічної стабільності є здатність компанії адаптуватися до мінливих умов ринку. Підприємства, які можуть передбачати зміни на ринку та реагувати на них, можуть уникнути фінансових невдач і скористатися новими можливостями. Це вимагає проактивного підходу до аналізу ринку, інновацій і розробки продуктів.

Управління працівниками також має важливе значення для економічної стабільності. Компанія, яка може залучати та утримувати талановитих працівників, матиме конкурентну перевагу на ринку. Це включає конкурентоспроможну зарплату, переваги та можливості кар'єрного зростання, а також створення позитивного та сприятливого робочого середовища.

Нарешті, репутація компанії та відносини з клієнтами, постачальниками та іншими зацікавленими сторонами мають вирішальне значення для економічної стабільності. Підтримка позитивної репутації та міцних відносин із ключовими зацікавленими сторонами може допомогти підприємству пережити важкі часи, забезпечити фінансування та отримати доступ до нових ринків.

Таким чином, економічна стабільність підприємств є багатогранною концепцією, яка залежить від ефективного управління фінансами, чуйності ринку, управління працівниками та міцних відносин із зацікавленими сторонами. Зосереджуючись на цих факторах, підприємство може створити стійкість і сталість, забезпечуючи довгостроковий успіх у бізнес-середовищі, яке швидко змінюється.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Алещенко В.І. Стратегічне управління як елемент організаційно-економічного механізму забезпечення економічної стійкості підприємства. *Економіка та держава*, 2021. № 12. С. 30-34.
2. Башнянин Г.І., Лінтур І.В. Фінансова стійкість суб'єктів господарювання та шляхи її покращення. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2016. Вип. 2. С. 98-101.
3. Чепка В.В., Матяш О.К. Фінансова стійкість підприємства: сутність та фактори впливу. *Економіка і суспільство*. 2017. № 12. С. 649-655.

4. Гринько Т.В. Особливості існуючих методик прогнозування фінансової стійкості підприємств. *Наукові записки. Серія «Економіка»*. Острого: Видавництво «Острозька академія». 2003. Випуск 4. С. 161-166.

Куян М. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах господарювання вітчизняні підприємства повинні постійно нарощувати свої фінансові ресурси, а також знаходити нові ринки збуту, оновлювати різноманітність продукції, модернізувати виробництво, вони змушені на свій розсуд ухвалювати питання, щодо пошуку нових ринків купівлі-продажів. Неодноразово підприємства зіштовхуються з рядом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, котрі негативно діють на фінансово-господарську діяльність усього підприємства та постають основою певних різновидів ризиків, що спричиняють помітні фінансові втрати [3].

Здійснюючи свою діяльність, підприємства нерідко почали зіштовхуватися з певними несподіваними збитками. Після більш детального аналізу можливих наслідків такого наслідку виділяється низка чинників, негативна дія котрих призводить до втрат. Така ситуація підтверджує про те, що в розвитку прийняття керівних рішень не проводився суттєвий аналіз допустимих наслідків негативної дії. Насамперед, якщо врахувати, що в більшості випадків підприємства постійно зіштовхуються з певними видами ризиків. Для прикладу, збитки, викликані швидким і довготривалим підвищенням ступеню інфляції або значною зміною валютних курсів тощо. Зауваженні фактори переважно належать до групи фінансових ризиків. Тому в такій ситуації доречно аналізувати сукупність факторів ризику, які спричиняють значні фінансові збитки [1].

Під час дослідження чинників зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства можна спрогнозувати негативний вплив окремих чинників і тим самим виділити ряд негативних чинників, іншими словами утворити складну систему чинників ризику.